

Hvězda světového hudebního nebe zazáří v Kostelci

MARTA KLIMEŠOVÁ

Kostelec nad Orlicí – Hvězda světového formátu se vrací na kostelecký Rabštejn. Již 22. března se zde po loňském úspěchu opět představí uznávaný saxofonista **IAN RITCHIE**. Brit je vynikající a žádaný hudebník, producent a dvorní saxofonista Rogera Waterse z Pink Floyd. V projektu SOHO jej opětovně doprovází mladí čeští hudebníci.

Vracíte se na úspěšné turné se svou jazzovou tvorbou. Kdy se u vás projevil zájem o jazz poprvé?

Začal jsem hrát na saxofon, když mi bylo patnáct let. Mezi mé oblíbence vždy patřili rockoví saxofonisté jako Dick Parry (Pink Floyd), Dick Heckstall-Smith (Colloseum), Mel Collins (King Crimson), tak ale i jazzmani v podobě Charlieho Parkera, Johna Coltranea, Gata Barbieriho nebo Stana Getze. Jazz mě naprosto fascinoval. Vždycky jsem byl schopný zahrát jako moji oblíbení rockoví hráči, ale jazzoví muzikanti hráli to, o čem se mi ani nesnilo. Charlie Parker uměl sypat nápady ze svého nástroje neskutěčnou rychlostí. Coltrane měl úžasnou techniku a jeho hudba je pro mě jednou z nejvíce vášnivých a vzrušujících, jakou jsem kdy slyšel. V roce 1995 jsem se potkal s výborným, světově uznávaným izraelským saxofonistou Giladem Atzmonem a za-

čal jsem pod jeho vedením studovat jazz. Od té doby jsem se začal rozvíjet tímto směrem, což vyústilo ve vydání alba "SOHO Project" a později jeho pokračování "South Of Houston".

Na obou vašich deskách lidé mohou slyšet několik hudebních stylů. Je zřejmé, že se nebojíte experimentovat v hudbě. Co tě inspirovalo při psaní těchto skladeb?

Rytmus je v hudbě velmi důležitý a pro mě asi nejvíce podstatný. Různé rytmy mě inspiroují hrát rozdílné fráze a melodie. Nechtěl jsem album zaškaltkovat jen do swingu (i když ho velmi rád hraji). Reggae, funk nebo hip hop mají beaty, které mi dávají více prostoru hrát melodicky. Mají svou vlastní speciální příchuť, která dodává určitou rozmanitost a upoutává pozornost posluchače

Budete opět hrát v Čechách a na Slovensku. Jak se těšíte na nadcházející koncerty?

Už jsem Českou republiku navštívil v rámci tour The Dark Side Of The Moon s Rogerem Watersem a párkrát s jazzovou kapelou jeho syna Harryho. Ovšem být pozván se svou vlastní tvorbou je vždy velká čest. Nemůžu se dočkat, až se vrátím do Čech, a konečně poprvé navštívím Slovensko.

Během turné budete hrát s československou kapelou. Jak jste

si vybíral muzikanty?

Skvělá česká promotérka Danyhella Slezáková, která mě již do Čech přivezla jako člena Harry Waters Quartetu, je vybrala pro mě. Měl jsem možnost slyšet bubeníka Olivera Lipenského, když hostoval na Harryho koncertě loni v srpnu v Malostranské besedě. Byl skvělý. Pianista Tomáš Jochmann a kontrabasista Miloš Klápště mají výbornou reputaci. Těším se, že s nimi budu stát na jednom pódiu. Jazz je nepředvídatelná a vzrušující forma umění. Část té síly spočívá v tom, že muzikanti z různých koutů světa, kteří se mnohdy vidí poprvé v životě a každý z nich mluví jiným jazykem, se mohou sejít a tvořit krásnou hudbu. Jazz je řeč, která nemá žádné hranice.

Co například obnáší přípravu na tour?

Pít čaje a požívání spousty fish and chips.

Lidé vás znají především z tour The Dark Side of the Moon Rogera Waterse, zakladatele Pink Floyd. Jak vás baví hrát zásadní skladby rockové historie?

Rogerovo tour pro mě byl sen, který se stal skutečností. Koupil jsem si desku "The Dark Side of the Moon" na vinylu hned ten den, kdy vyšla v roce 1973. Už tenkrát jsem byl velký fanoušek Pink Floyd, ale "Dark Side" to přenesl na úplně novou úroveň.

Saxofonová sóla Dicka Parryho v písních "Money" a "Us and Them" mě fascinovala. Jet turné s Rogerem a hrát každou noc tahle sóla před tisícovkami diváků bylo neuvěřitelné. Navíc Roger je opravdu štedrý člověk, takže kapela si společně s ním užívala stejné hotely a úžasné restaurace. Jezdit po celém světě za takových podmínek – o moc líp už to pro muzikanta dopadnout nemůže.

Bavili jsme se o jazzu, rockové hudbě, ale vy jste prošel daleko více žánry včetně techna.

Kdy se u vás projevil zájem o elektronickou hudbu?

Byl jsem vždycky velký nadšenec, když šlo o elektroniku. Stavěl jsem si vlastní zesilovače a vyráběl snímače na elektrické kytary, když jsem chodil do školy. Když se objevily počítače, bavilo mě programování v Basicu a C. Byl to přirozený vývoj, že se tenhle zájem přenesl i do hudby. Osmdesátá léta byla doba, kdy se elektronická muzika dostala do popředí. Psal jsem skladby a vydával desky v techno popu a new romantic stylu. Z těchto žánrů později vznikl house, techno, trance a ambient. Ten zájem trval dál a ukázal se užitečný při psaní a produkování hudby pro sérii cestovatelského pořadu Globetrekker. Mé album Paradiso je v ambient stylu a spojuje moji lásku k jazzu a elektronické hudbě.